

לילם

עלון קבוע סעד

פרשת צו

פרשת צו, פרשת זכור, פורים

צו יג' בו פרשת זכור. יוצר לפרשת זכור. מוציאין שני ספרי תורה, באחד קורין שבעה גברים בפרשת השבוע, ובשני למפטיר בפרשת תצא זכור. מפטירין (שמואל א' טו') "כה אמר ה' פקדתי", אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות.

פורים דפרוים יום א' יד' בו. העיירות שאינן מוקפות מימי יהושוע בן-נון - נוהגין בו כל דיני פורים. ערבית במוצ"ש בשמונה עשרה "על הניסים".

מתוך הפיוט "שושנת יעקב" (אשר הניא) – מחבר לא ידוע

פיהם פתחו כל יושבי תבל	כי פור הקו נהפך למורנו
צדיק נחלץ מיד קשע	אויב נתן תחת גפשו
קימו עליהם לעשות פורים	ולשמה בבל שנה ושנה
כאית תפלת מרדכי ואסתר	הקו ובגיו על העץ תלית
שושנת יעקב צהלה ושמחה	בראותם יחד תכלת מרדכי
תשועתם היית לנצח	ותקנתם בכל דור נדור

(מתוך האתר "הזמנה לפיוט", נוסח הפיוט הותקן על ידי ד"ר בנימין אליצור על פי כתבי-יד)

שעור פרשת השבוע: הרב ארי

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17.30	זמן תפילין / טלית	4.56
מנחה א' 14.00	ב' 17.40	סוף זמן ק"ש	8.44
ערבית ושיעור		שקיעה	17.52 ← 17.55
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.40
מנחה 12.30, 13.30	16.45	צאת הכוכבים	18.12
לימוד 'דור לדור'	17.40	ערבית	20.10
צאת השבת	18.26	שחרית נוער	7.30
ערבית, קריאת מגלה	18.45		

אחות תורנית השבת: חגית קאופמן

תזכורת: בשבת זכור בשעה 14:00 יתקיים שיעור לצעירים ולחומש עם הרב ארי במועדון.

שבת שלום

לפת ומרחה קוראים יקרים ואהובים,

בליל שבת האחרון הוקרבו כמה קדושים מאחינו, ואנו זוכים להכנס לליל שבת זכור. בזכור אנו צריכים לזכור את העמלקי שקרה (רש"י על התורה) אותנו בדרך והוריד לנו את כל ההתלהבות והמוטיבציה על ידי ניתוחים מדעיים וטבעיים (ראה הרב נבנצל פרשת צו) ובעצם השיל מאיתנו את השמחה בתקווה.

במוצאי השבת האחרון בעודי מתעדכן בחדשות, ישר עלה בראשי המחשבה מה עשיתי לא טוב שכך הקב"ה קוטף את אחי היקרים!?

וחשבתי איפה אותו עמלקי התגלה בי?, ואיפה הייתי צריך לתקן ונכשלתי?

במה הנני יכול לתקן ולהטיב?

חשבתי על כך שהגמרא במגילה כותבת "כיצד הרגיז המן את אחשוורוש על ישראל- אמר רבא: אין לך מי שיודע לספר לשון הרע כהמן".

הגמרא שם מרחיבה ועונה כיצד התריס המן על כל דבר שאחשוורוש טען כלפיו בנוגע לישראל.

ואמרתי לעצמי כמה אנכי נופל בדיבור על עם ישראל בין בהכללות ובין בהוכחות, בין ברכילות ובין בדיבור סתמי וחסר תכלית בין בניתוחים שגויים ובין בהתבססות על דבר שאינו ידוע ממקור ראשון. כמה חשוב לא לפגום בדיבור, כמה חשוב לשמור על פה שיש בו תכלית, להעריך כמה אנשים אין בהם את היכולת הזו, וכמה אנשים כבר לא ישובו לדבר עוד, ואיזה כוח של החיאה הנני יכול לתת לאנשים על ידי מילה טובה.

לגבי הביקורות (מכיוון שהנני נופל בהם תדיר) החלטתי לשוב ולהזכר בדברי הבעש"ט הקדוש, שכאשר אדם רואה רע בזולתו, הרי זו הוכחה (דוגמת) אותו הרע נמצאת בו בעצמו. וכמו האדם שפניו מלוכלכות ומביט בראי הרי זה לא יעזור לקרצף אותו, שהרי הניקוי צריך להתבצע בצד השני- בעצמו.

באותו עמוד בספר "כתר שם טוב" התגלה לעיני דבר המשמח שזו עיקר עבודתנו בחודש זה.

כל הגה (אפילו הבעת פנים) היוצא מפי ישראל, בין איש בין אישה, בין זקן בין צעיר, בין גדול בידיעת התורה ובין עני בדעת ובור, הנה אם הוא לשם ה' בהנוגע לחזוק היהדות, הרבצת התורה ואהבת ישראל הוא יקר וחביב לצור עולמים.

אותי זה מאוד שימח הידיעה שיש ביכולתי לשמח את ריבון כל העולמים, על ידי חיוך או מילה טובה לשכן שלי בבוקר, על ידי אמירת תודה לכאלו שמעשיהם נראים לי כמובן מאליהם.

ראה ערך בת זוגי, ילדי, הורי, חבר טוב... אלו הדברים שבאמת ישמחו את אבי שבשמים יותר מכל דבר.

אסיים בפירוש החסידי לציווי המחייב אותנו בפורים, "כל הפושט יד נותנים לו" בלי בירורים ועניינים האם זכאי לכך או לא, כך כל הפונה לשמים ביום זה נענה.

שנזכה כולנו לפתוח שערי שמים על ידי דיבור שלם וראוי ולהזרים עלינו שפע אמיתי טוב ושמח.

לשמח את הקרובים לנו, ואת אלו שלא על ידי מילה טובה, חיוך או מחמאה אמיתית מהלב.

פורים שמח מלא במילים טובות ומשמחות.

צו (פרשה שבקושי הזכרנו...) השמחה.

הביא לדפוס: אחיה היאן

זה היה השמוע

אנו עומדים כמה ימים לפני חג הפורים, והלב רוצה לשמוח אך החדשות מסביב מקשות על השמחה. הימים ימי חדשות קשות – בארץ ובעולם: במוצאי-שבת נחרדנו לשמוע על הטרור המזעזע שהיכה חמישה בני משפחה אחת – משפחת פוגל – באיתמר. הלב נקרע במחשבה על חורבן כזה, ועל הילדים היתומים שנשארו.

כמאמר השיר: "כולנו רקמה אנושית אחת חיה".

עוד לא התאוששנו ממראות הזוועה הללו, ובמקביל נשמעו עוד ועוד ידיעות על המצב הקשה ביפן: רעידת האדמה הקשה, ובעקבותיה הצונאמי שתבע קורבנות כה רבים. ההרס רב, ובתוך כל המהומה גם כורים גרעיניים שנפגעו ופולטים קרינה מסוכנת. קשה להישאר אדיש לנוכח האסון הכבד – נתפלל שהדליפה בכור לא תחריף, שהנפגעים ישבו מהרה לאיתנם, ושיפן תצליח להשתקם ולהיבנות.

ואצלנו:

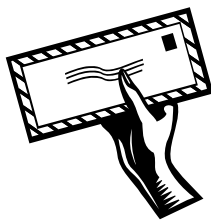
ביום שלישי בשעה 11 בבוקר עמדו רבים מהחברים למשך 5 דקות מתוך הזדהות עם גלעד שליט, הנמצא בשבי כבר כמעט 5 שנים. למי שלא שמע, מדובר ביוזמה של אזרח בשם קובי סידי, שביקש בדרך זו לשלוח מסר של הזדהות עם משפחת שליט, וסחף אחריו אזרחים רבים. גם תלמידי ביה"ס השתתפו ביוזמה, וקראו בשעה זו פרק תהילים לשלומו ולשחרורו של גלעד. הלוואי שישמע ה' תפילותינו ונזכה לראות את גלעד עימנו במהרה!

ביום שלישי התקיימה אסיפה בנושא תוכנית אופק חדש, בחירת מרכז ועדת קליטה ועוד. ראו דיווחו של בוקי בהמשך העלון.

ועוד ביום שלישי התקיים מופע "הכבש השישה-עשר" להורים וילדים. מדובר באותו מופע שהתקיים לחברים לפני מספר חודשים, ויפה עשתה הנהלת הגיל הרך שרצתה לאפשר גם לילדים ליהנות מן ההופעה-שהרי בכל-זאת מדובר בשירים שנכתבו קודם כל עבור ילדים.

אל נגני התזמורת חברה אורלי וידס המנחה, שהפליאה בהציגה קטעי קישור מומחזים ומותאמים לילדים, הנגנים ניגנו וגם שרו להנאתם של הילדים ההורים, הסבים והסבתות. איזה כיף לבוא לערב תרבותי ומהנה כזה בסתם אחר-צהריים של חול. כן ירבו! תודה לכם חברי התזמורת, אורלי, וצפרי-המארגנט!

כל הנכנס בשערי חדר-האוכל לא יכול להתעלם מפורים המתקרב: או שתיתקל בפרסומות המושקעות לנשף הקרוב, או בשלטים המקוריים המבשרים על בוא היריד, או- אם במקרה לא שמת לב לשלטים (מה שלא יכול לקרות) – בקופה תפגוש את יעקב פרידמן שמלמד את כולנו פרק בהלכות התחפשות ושמחה. גם עלוננו מוקדש ברובו לחג הפורים: מי בעיון וברצינות ומי בעין הומוריסטית יותר. קראו ותהנו! לכל בית סעד- חג שמח, שנצליח להיות בשמחה ולהסתכל על היש ועל הטוב.

דרישת שלום מאנה:

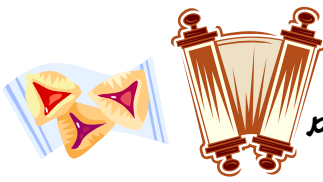
לחברים שלום,

אני מקווה להיות בריאה וגם לראות אתכם, כי אני מתגעגעת אליכם.

כאן בראש-חודש אדר היה מאד שמח, כל אחד לבש כובע צבעוני.

אוהבת, אנה פריימן.

(כתבה מפי אנה: שרה ג'קסון)

”והלכת בדרכיו” – קובץ הלכות לחג הפורים

”החיבור הזה לא חיברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול...” (מתוך הקדמת רמח”ל ל”מסילת ישרים”).

קריאת המגילה:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשמוע את קריאת המגילה פעמיים – בליל פורים וביום הפורים. מטרת הקריאה היא לפרסם את נס ההצלה הגדול לו זכינו בימים ההם בזמן הזה.
- ב. במוצ”ש איחרנו את זמן תפילת ערבית (18: 45) על מנת שהציבור יוכל להתכונן לקריאת המגילה (הבאת מגילות, תחפושות וכו’). מייד בצאת השבת (18: 26) יאמר כל אחד יברוך המבדיל בין קודש לחול’, ורק אז יתחיל את הכנותיו לתפילה. הבדלה תיערך בבית הכנסת לאחר סיום התפילה. מי שרגיל בכל מוצ”ש להבדיל בביתו - לא לשכוח להבדיל לאחר התפילה.
- ג. בעל הקורא מברך שלוש ברכות לפני הקריאה. הקורא יכוון להוציא את הציבור ידי חובה בברכות ובקריאה, וכן כל אחד מהשומעים יכוון לצאת ידי חובה בברכות ובקריאה של הקורא.
- ד. אין לדבר ולשוחח באמצע הקריאה. כאשר האדם משוחח הוא אינו מאזין לקריאת המגילה, ואם הפסיד אפילו מילה אחת מהמגילה – לא יצא ידי חובה.
- ה. מי שהחסיר מספר מילים, יכול להשלים אותם מהמגילה המונחת לפניו, ואפילו איננה כשרה.
- ו. מנהג הכאת המן הוא מנהג קדום וחשוב, אך חשובה יותר שמיעת המגילה, לכן נשתדל לשמור על המנהג בגבולות הטעם הטוב, כך שיתאפשר לשמוע את כל סיפור המגילה ברצף.
- ז. אין לדבר עד אחרי ברכת יהרב את ריבנו’ שמברך הקורא לאחר קריאת המגילה.
- ח. את המגילה יש לקרוא על הסדר ולא למפרע, לכן מי שאחר לקריאה והחסיר כמה פסוקים, לא יכול להשלים לאחר מכן את הפסוקים שהחסיר.
- ט. בברכת ‘שהחיינו’ בקריאת היום יש לכוון גם על שאר מצוות היום (משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים).
- י. מי שמתכנן נסיעה לירושלים בימי הפורים (ראשון-שני) כדאי שיברר קודם מתי הוא אמור לחגוג את חג הפורים, מכיוון שלפעמים גם אנשי סעד יחויבו לחגוג בט”ו באדר.

מתנות לאביונים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים.
- ב. גובה מינימלי למתנה הוא שווה פרוטה, וכל המוסיף – הרי זה משובח.
- ג. כל מי שנותן מכספו לועדת הצדקה של הקיבוץ עבור מתנות לאביונים, יקיים את מצוות היום ע”י שליחים. המתנות יחולקו ביום הפורים למשפחות נזקקות באזורינו.

משלוח מנות וסעודת פורים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשלוח משלוח אחד הכולל שתי מנות לאיש או אישה ביום הפורים על מנת להרבות אהבה ושמחה בינינו.
- ב. המשלוח צריך להכיל שני מיני מאכלים שונים (ואפילו אם ברכתם דומה הם נחשבים כשני מינים, כמו עוגה ובייגלה). בקבוק יין או משקה אחר נחשב גם הוא כמנה.
- ג. אבל חייב בכל מצוות היום. נהגו שאין שולחים מנות לאבל כל י”ב חודש, ומותר לשלוח למשפחתו.
- ד. כדאי וראוי להרבות יותר במתנות לאביונים ממשלוח המנות ומסעודת הפורים.
- ה. סעודת הפורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובתו, שכך הוא לשון המגילה ימי משתה ושמחה’.

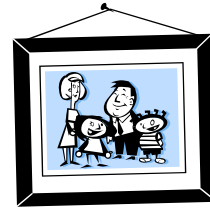
1. בברכת המזון (וכן בתפילה) יש להוסיף 'על הניסים'. מי ששכח יכול להוסיף בסוף ברכת המזון 'הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו...'. אם שכח גם שם – לא יחזור לברך.
2. גם מי שסיים את סעודת הפורים בלילה יאמר 'על הניסים'.
3. ראוי להרבות בשתיית יין בסעודה זו, זכר לנס המגילה שהתרחש כולו סביב למשתאות היין. מי שידוע ששתייה כזו תגרום לו להתנהגות שאיננה ראויה – ימעיט בשתייה.

'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר' – כן תהיה לנו

הרב ארי' סט.

מאסיפת החברים

מאסיפת החברים שהתקיימה השבוע, הקיפה כמה נושאים וסעיפים.

1. **מיכל אחיטוב** נבחרה לריכוז וועדת קליטה במקומו של עמוס ברט שסיים את תפקידו, ואנחנו מודים לו על המאמצים בתחום הקליטה, הכול כך חשוב לנו. חשוב לציין שהיקף עיסוקיה של וועדת קליטה גבר מאוד, הן בגלל הגידול במספר המשפחות שנמצאות בסעד ושוקלות קליטה, והן מפאת הרחבת תחום העיסוק של הוועדה, לתחום גילאים שמתחיל מגילאי "חומש" ועד למשפחות שמגיעות לסעד בגילאים מתקדמים יותר. אנחנו מאחלים למיכל ולוועדה הצלחה במשימה הקליטה למספר משפחות גדול ככל שניתן, וזאת לטובת עתידה של סעד לשנים ארוכות ורבות.
2. **"אופק חדש"** – סעד נמצאת על סיפו של מהפך תכנוני, וזאת ערב פרויקט המיגון, ובעיקר בגלל הצורך להכשיר בסעד אזורי בניה חדשים לקליטת חברים. הנושאים התכנוניים מקיפים תחומים רבים מתכנון נופי מחד, ועד תוכניות בניה כאלה ואחרות. חשבנו שנכון יהיה להרחיב את וועדת התכנון שעוסקת בתחום זה, בעוד מספר חברים תוך תשומת לב לצדדים העיצוביים והאסטטיים. הצוות שהוצע נבחר ללא התנגדות, וכולנו מאחלים לו הצלחה רבה.
3. **אוסר "המקור העצמי"** להשקעות בשנת 2011, תוך שהוסבר לציבור, מדוע בשנה זו באופן חריג החלוקה בין השקעות המשק והקהילה, הן בחלוקה של 75% משק, ורק 25% לקהילה, שלא בדרך הרגילה של חלוקה של 30/70. המשק נמצא בתקופת צמיחה דרמטית, שמחייב השקעות בסיסיות על מנת להפיק מצמיחה זו את שאנחנו רוצים, ולכן הוסכם שהחלוקה השנה תסטה מהמקובל.
4. **דוח משקי לשנת 2010** – חלופ סקר את תוצאות 2010 בכל חלקי המשק, תוך שימת דגש בכל ענף וענף, על היתרונות, החסרונות, החוזקות והחולשות. באופן כללי ניתן לומר שלשמחתנו שנת 2010 הסתיימה אמנם מעט מתחת לתוכנית, אלא שהתוכנית הייתה מאוד אתגרית, וגם כך התוצאות מראות על פעילות יפה מאוד של המגזר המשקי, ועל כך יישר כוח לכל המניעים את גלגלי המשק שלנו. ככלל הנהלת המשק שוקדת רבות למציאת מנועי צמיחה נוספים, ונראה שעם סיוע מהקב"ה נצליח להרחיב את היקף הפעילות והרווח, שיחזק ויבסס את הבסיס האיתן של המשק שלנו.

אחת השאלות המרכזיות העולה מקריאת הפרק הראשון של מגילת אסתר הוא פשר אשמתה של המלכה ושתי, ומהות העבירה שהעלתה עליה את חמת המלך אחשוורוש.

בהנחה שסיפור המגילה המקורי אינו מעשה ליצנות פורים ושגיבוריו אינם קריקטורות שתויות, אלא מלך ושליט סמכותי, ומלכה שיודעת משהו בהלכות העולם, שאלה זו אינה יכולה להיפתר במדרשים המגחכים את הגיבורים וגורמים להם להשתטות, ויש לנסות להבין אותה בהקשר בו נכתבה.

על פי פרק א' במגילת אסתר ערך המלך אחשוורוש משתה מפואר, שמונים ומאה יום אורכו לכל נכבדי השלטון כדי לציין את מלאת שלוש שנים לשלטונו המשגשג והיציב. בתום משתה "מצומצם" זה, ערך המלך משתה נוסף, עממי יותר "לכל העם הנמצאים בשושן הבירה, למגדול ועד קטן, משתה שבעת ימים, בחצר גינת ביתן המלך." (א', ה'). משתה זה, מפואר ומרשים, היה ציבורי וגדול ונועד לכל אנשי עיר הבירה. הכוונה לאזרחים כמובן, שכן עבדים ומשרתים היו מצווים "לעשות כרצון איש ואיש" (ח').

על פי פשט הכתוב, כטוב לב המלך בין, שלח את הסריסים לארמון הנשים, להביא את ושתי המלכה לפניו, והיא מאנה לבוא כמצוותו. משבר. והמלך פונה, ל"חכמים יודעי העיתים" "שבעת שרי פרס ומדי, רואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות" (יד'). כדי לברר "מה לעשות במלכה ושתי, על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשוורוש" (טו'). לכאורה השימוש ב"מטבחון" היועצים מוגזם ומיותר, מה יש כאן לדון? היתה עבירה ויש חוק. אבל מסתבר שהמצב מסובך הרבה יותר...

ממוכן, אחד משבעת החכמים טוען בפני המלך: "לא על המלך לבדו עוותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש." ויותר מזה, אסור להניח לשמועה להתפשט כי אם "יצא דבר המלכה על כל הנשים - להבזות בעליהן בעיניהן..." (כ') ושואל הקורא הסביר, מה עניין שמיטה אצל הר סיני? מדוע סירובה של ושתי לציית לפקודת המלך ישפיע על עמדות כל הנשים בממלכה? מה היא כבר עשתה?! יתר על כן, בהנחה שושתי המלכה אינה שוטה, ובוודאי ידועים לה חוקי המלך והמדינה, קשה להאמין שתעז לסרב במפורש להזמנת המלך, בהיותה מודעת לחומרת העבירה. אלא אם כן, היא סבורה שהדבר מותר לה.

נזכיר, אלו ימי משתה אזורי שושן. הימים בהם ציווה המלך "לעשות כרצון איש ואיש". ההסבר הסביר למעשיה של ושתי הוא שהיא הניחה שבמהלך ימי המשתה, אם אכן מותר לאזרחים "לעשות כרצונם", גם לה מותר הדבר, והיא "עושה כרצונה". ושתי גוזרת את גזירה שווה בין גברים לנשים לאמור "לעשות כרצון איש ואישה".

ועל כך יוצא זעמו של המלך, ועל כך מתברר חששו העמוק של ממוכן, שאם יוודא הסיפור יבזו כל הנשים את בעליהן. כי בשושן אין שוויון בין המינים, ואזרחי העיר הינם גברים בלבד, ואישה, אפילו החזקה והמלכותית מכולן, אינה יכולה לדרוש לעצמה זכויות גבר.

על כן נקראו יועצי המלך לדיון ועל כן רבתה דאגתם, ועל כן נגזר דינה של ושתי לא כמורדת במלכות - עונש שדינו (כמסתבר מפרשת בגתן ותרש) מוות - אלא כאישה שפרצה את גבולות מעמדה ומקומה.

היא אינה מוצאת להורג, (עונש גברי), אלא מנושלת מזכויותיה הנשיות כמלכה בהרמון הנשים, ונדחת אל שוליו, מתה בחייה. "אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה ייתן המלך לרעותה הטובה ממנה." ללא מעמד וכבוד תהיה כלואה עד מותה ללא כל קשר אחר, במקום זה שהפסידה.

עונש זה מעמיד את ושתי האישה במקום שבו הגברים מבקשים להציבה. אל תעזי לחשוב, בעושרך ובכוחך כמלכה, כי את שווה אפילו לקטן באזרחים. פתרון זה מבטיח את הסדר הציבורי ואת שלוות נפשם של הגברים המשוכנעים כעת שלמדו את המלכה, ואת כלל הנשים, לקח "וכל הנשים ייתנו יקר לבעליהן, למגדול ועד קטן..." וברוך שהחיינו לחיות בזמנים אחרים ולהביט עליהם לאחור בחיוך ובסליחה.

פּוּרִים הַשְּׁתָּא – כְּסִימָן "לֶךְ כְּנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים"

סיפור המגילה מלמד אותנו שכאשר מסתכלים על עם ישראל, יש להשתחרר מן ההסתכלות השטחית שמבדילה אותנו לכיתות, כיתות של יהודים:

דתיים ושאינם דתיים, אשכנזים וספרדים, דתיים וחרדים, ימניים ושמאלנים ושאר חלוקות ביניים לזרמים וכיתות. צריך להיחלץ מכל זה, להתרומם ולראות את הצד המשותף הפנימי היסודי, שהוא יותר גדול מכל הניתוחים והחלוקות השטחיות.

החלוקות האלה כולן, מקורן באי הבנה החוצצת בפני ההבנה העמוקה הפנימית שרואה את כל עמ"י במבט אחד וחושפת את היחד הלאומי.

כתוב בירושלמי (נדרים, ד) ביחס לפסוק: "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטֹּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ" - איך מקיימים "לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטֹּר"? אדם אחד שחותך בשר והסכין החליקה וחתכה את היד השניה. האם יעלה על הדעת שהיד שנחתכה תחתוך בחזרה את היד החותכת?? לא, כי זה גוף אחד. כך גם עם ישראל. עם אחד שיש לו הרבה איברים שונים ומיוחדים. כל ישראל חברים ומחוברים כי בפנים כולנו יהודים. בחוץ אולי יש חילוקים בדעות, אבל באמת בפנים אין חילוק בלבבות.

אחד הדברים שמתגלים לנו בפורים, זה שכולנו גוף אחד עם הרבה מאוד איברים. לפעמים אנחנו שוכחים את הדבר החשוב הזה, אז הקב"ה שולח לנו תזכורות לא כל כך נעימות, ע"י האויבים שאותנו קמים לכולות. המן נקרא "צורר היהודים" - שעשה אותנו כצורר אחד. כיצד המן איחד אותנו?

המן רצה להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים. לא היה אכפת לו איך היהודי נראה ומה הוא חושב. עצם היות אדם יהודי הוא מיועד להשמדה. אותו דבר היה בשואה עם היטלר ימח שמו, ואותו הדבר כיום עם המחבלים שמנסים לפגוע בנו, כדי להרוג יהודים. לא אכפת להם אם היהודי הוא מתנחל או ספרדי, חרדי או שמאלני, שמן או אשכנזי. כולנו יהודים!! זה מה שהם מזכירים לנו. ממילא, כשנבין את המסר ונהיה מאוחדים - אז בעז"ה, הם יפסיקו כי תפקידם התמלא.

* אסתר ביקשה ממרדכי "לך כנוס את כל היהודים", איך זה עזר בניצחון על עמלק?

כאשר נבין שאנו עם אחד, ולא רק שנבין - אלא נתאחד באמת, אז נוכל לנצח.

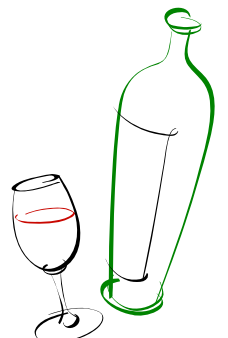
* למה שולחים משלוח מנות דווקא בפורים? כי אז אנחנו צריכים להתחבר באמת, להיות ביחד (וכן צריכים לקרוא את מגילת אסתר בציבור). למי עדיף לשלוח משלוח מנות, לחבר הטוב שלי או למי שאני לא כ"כ בקשר טוב איתו?? נראה לי שזה ברור (למרות הקושי שבדבר). צריך להתאחד עם מי שלצערנו אנחנו לא מספיק מאוחדים ביום יום. הלוואי שנצליח.

שנזכה לאחדות אמיתית, מכל הלב.

אֶחָדָן אִינְגֵרְט.

במוצאי שבת בשעה 23:00 ברמפה התחתונה
מסיבת צעירים הכי שווה בקיבוץ
יהיה שמייח – תבואו מחופשים
מובטחים ריקודים עד אור הבוקר – והשתיה עלינו!
תרבות צעירים.

"אנהפוק האא"

אולי נזכה שהילדים ישבו ליד הוריהם בתפילה ולא ישחקו ברחבה למטה או למעלה, ולא נצא מהתפילה בשבת ונראה את הלכלוך הרב שנצבר בחוץ.

אולי נזכה שאחרי תפילת הילדים ידאגו ההורים לראות מה מצב הספרים וידאגו להחזיר את הספרים למקומם.

אולי נזכה שמי שלוקח סידור ידע להחזיר אותו למקום.

אולי נזכה שאת דפי פרשת שבוע שגמרנו לקרא בזמן התפילה נשים בגניזה.

אולי נזכה שבגניזה יהיו באמת רק דברים קדושים, ואילו המבחנים של בית הספר ילכו למיחזור ניר.

אולי נזכה שנשים את הגניזה במקום המיועד לכך (בבית המדרש הקטן בסל המיועד ולא בכל מקום אחר).

אולי נזכה ששליחי הציבור שפונים אליהם לעבור לפני התיבה ייענו ברצון לבקשה.

אולי נזכה שבשנה הבאה אהיה יותר שמחה לראות את כל מה שנעשה בבית הכנסת.

ותהיה לנו אורה ושמחה וששון ויקר!

חנן - רכזת וצדקת דת.

פ"א י"א באדר

כל שנה ב-י"א באדר, היינו עולים, ילדי דפנה, לקברו של טרומפלדור וניצבים ליד הפסל המרשים של הארי השואג. כמובן עם טקס מיוחד ודברים שאמרו לנו מורינו. ולא, לא היינו בית"רים... יוסף טרומפלדור וגבורתו היו קונצנזוס בכל שכבות הישוב דאז. סיפורו של יוסף טרומפלדור היה שזור בילדותי ובוודאי גם בילדותם ובגרותם של רבים מתוכנו.

היום קיימת ההרגשה שגבורתו של טרומפלדור נשכחה מלב. הרי עברנו כל כך הרבה מלחמות והיו לנו כל כך הרבה גיבורים אמיתיים שנלחמו על הארץ הזאת, וכאשר חושבים על משמעות המילים שאמר טרומפלדור (האם אמר באמת?) "טוב למות בעד ארצנו", נראה שמשפט זה כבר אינו מתאים, כבר אינו צובט בלבבות – והגבורה של שמונה אנשים מול פורעים שבאו להרוס ישוב, אולי נשכחה....

כל סיפורו של תל חי, וכל סיפור הקרב שהיה שם, הוא חלק מההיסטוריה שלנו, ההיסטוריה החדשה יותר, שיש להזכיר אותה ויש לספר אותה, למען ידעו הדורות הבאים אחרינו.

דכורה רולמן.

מזל טוב!

למרים שלמון

מזל טוב ליום הולדתך ה-85

שתזכי לשנים טובות

בבריאות ושמחה!

לשושנה וראובן עברון

ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות חמות

להולדת הנכד

בן לימימה ואורי ברקן-עברון

לנילי ובנימין סלנט

ולכל המשפחה

מזל טוב מקרב לב

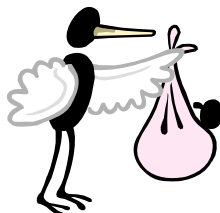
לבר-המצווה של הנכד שלומי חי

בנם של זהר וישעיהו

לחמוטל ונעם אבן-חן

ולכל המשפחה

ברכות חמות להולדת הבת!

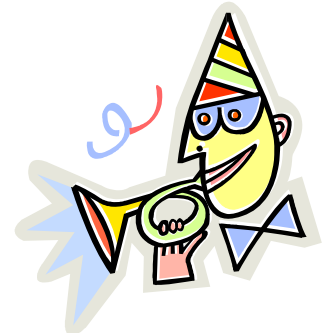

סיפור לילדים

סיפור לילדים

כשהייתי ילד התחפשתי לליצן.
חבשתי כובע ארוך שבקצהו "פונפון"
ועל אפי הנחתי חצי כדור טניס שולחן שצבעתי באדום
נעלתי נעלים טיפה קרועות ומצחיקות
וצבעתי את הפנים באיפור נאות.
כשהגעתי לבית הספר מחויך מאוזן המן עד לאוזן מרדכי
כל הילדים צחקו...מה פתאום ליצן? מה מיוחד בליצן?
"אני התחפשתי לנהג אמבולנס" צעק אליעזר והפעיל את הסירנה.
"אל כל חולה או פצוע אני ממחר - וחישי אל בית החולים דוהר.
בכביש אני מלך - כל המכוניות מפנות לי את הדרך."
ואני כל כך קינאתי...
"אני התחפשתי לאחות" צחקקה נעמה
"כל חולה אותו אדקור - אחבוש רק אם זה יעזור,
"ואם זה לא יעזור - אקרא לרופא לתת המזור".
"האם מישהו קרא לי?" שאל יהושע...
"צריך ניתוח, מרשם או אולי סוכריה? אטפל בכולם בלי שום בעיה!"
ואני כל כך נעצבתי "ומה איתי? מה תפקידי?"
"שום דבר" ענו הילדים.
ואני בבושת פנים ברחתי, רצתי ורצתי...ואופס נפלתי!
טרח בום קיבלתי מכה...יורד לי דם - זה איום ונורא!
מיד התאספו החברים, ואיתם המורה יעל
101 למד"א היא מחייגת ותכף ומיד הסירנה מגננת
עם המורה קופצים הילדים ויחד איתי אל בית החולים דוהרים
אליעזר בהגה אוחז ואומר: "קדימה קדימה, צריך למהר..."
כשהגענו לבית החולים בקושי הספקתי להגיד מילה
ותכף ומיד קיבלתי זריקה...
"אאוץ! זה כואב!" אולי תרצה לראות רופא? שאלה נעמה האחות
"לא ולא!" עניתי בפנים חמוצות.
"לא יתכן שליצן יהיה עצוב. יש לי הפתעה - מיד אשוב!"
ומי נכנס? יהושע כמובן, בפנים רציניות וחלוק לבן
הוא בדק, הסתכל ולרגע חשב, ותכף קבע: לניתוח ועכשיו!
"מה פתאום ניתוח?" קפצתי בבהלה, "אני אסתפק בפלסטר הוא תרופה לכל מחלה"
לפתע נכנס איש מצחיק עם כובע ארוך ופונפון בקצה,
אף אדום ונעלים נורא מצחיקות
הוא התגלגל, סיפר בדיחות ועשה פרצופים מצחיקים,
וחילק לכולם סוכריות ששלף מכובע קסמים.
כל חברי צחקו בקולי קולות
סוף סוף גם הם רצו כמוני להיות...
פאריט שמה, קובי אברהם

בנות מצווה לאחדות על נשימת האנחה

מזה מספר שנים מתקיימת בקיבוצנו יוזמה יפה ומיוחדת המפגישה בנות מצווה ואמהותיהן ללימוד ופעילות משותפת. רשמתי מפיה של אפרת שלומי המנחה את התוכנית:

את התוכנית יזמה עידית לנדאו, כאשר בתה שירית היתה בת-מצווה, ומאז כמעט כל שנה מתקיימת סדרה של חמישה מפגשים לאמהות ובנות. המפגשים עוסקים בנושאים שונים הקשורים לשנת בת-המצוה, וכוללים בכל מפגש לימוד משותף לאמא ובת וגם פעילות סדנאית כגון שיאצו, דרמה, יצירה ועוד.

את המפגשים הנחו לאורך השנים עידית לנדאו, שפרה אסולין, כנרת סמואל-פולק, חגית רפל ואפרת שלומי – שמנחה גם את התוכנית הנוכחית השנה.

חשוב לציין כי גם לבנים מתקיימת תוכנית בכתה ז', אותה הנחו עד כה יצחק שלומי והרב דוד אסולין.

בנות כתה ו' השנה הן: גל רידר, תהילה וגליה לנדאו, יובל אבן-צור ולירון שהם השבוע למדו הבנות על נשים במגילת אסתר. את הלימוד הכינה שפרה אסולין לפני מס' שנים. על הלוח צוירו בקווים כלליים 4 דמויות נשים מן המגילה: זרש, ושתי, אסתר הצעירה ואסתר המלכה. בכל פעם אמא ובת למדו בתחנות על דמות אחרת, ובעקבות הלימוד היו הבנות צריכות לצייר ולאפיין את הדמות שעל הלוח עפ"י מה שלמדו. בכל פעם הוסיפה הבת הבאה שלמדה על ציורה של זו הקודמת, וכך נהפך גם הציור למעין מדרש שיש לפרש אותו, ולהתייחס אליו כטקסט נתון.

אחת הבנות, לדוגמא, ציירה את אסתר המלכה חצויה – עם קו באמצע הגוף שלה, המראה שהיא מתלבטת: האם לשמור על עצמה? או להסתכן ולעזור לעמה?

או למשל, לגבי ושתי כתבו הבנות: "מה, רק המראה שלי משנה? למה האישיות שלי לא יכולה גם לשנות?" ובת אחרת כתבה: "היא לא הסכימה לבוא למשתה כדי לשמור על כבודה. אני חושבת שהיא היתה מאד צנועה לפי המקרה הזה". הבנות למדו ועבדו ברצינות ובהנאה והיה מפגש חווייתי במיוחד.

לאפרת, לבנות ולכל השותפים לעבודה החינוכית – יישר כח על הרעיונות והיצירתיות! (רשמה: אפרת).

בצ'ין צוחקת

הביא לדבוס: משה בן-עמי

תימני שזועק – מזעקי,
תימני שאוהב סברס – צברי,
תימני שאוהב לשיר – שרעבי,
תימני שגר לליד הנהר – נהרי,
תימני ששואל – אשואל,
תימני ששובר שיאים – סיאני,
תימני חובב סוסים – דהרי,
תימני שאוהב לעזור – עוזרי,
תימני שאוהב חגים – חגיבי,
תימני מקופח – קאפח,
תימני צנוע – צנעני,
תימני שחם לו – חממי,
תימני מעודן – עדני,
תימני שנופל כל הזמן – מעודה,
תימני שלא בא לו על שכר דירה – קרואני.

משתה נשים - תשע"א

פתשגן הדת להינתן לכל אישה ובת:
אין להחמיץ את משתה הנשים במוצאי שבת!
כי ברוכה אסתר וארור המן
והולך להיות משתה שחבל על הזמן
קצת אחרי קריאת המגילה
נפגש כולנו לנשף פורים הנפלא
ומיד אחריו להילולה הגדולה.
יין תחפושות מסכות וריקודים
והבעל בבית "שומר" על הילדים.

ומה בתוכנית:

מוזיקה שמחה ומרוממת בעיקר מקורית-
והכל כמעט על טהרת העברית.
מאוחר יותר יפתחו לרווחה שערי האולם
ותזרום אלינו מזיקה מכל העולם.
הכל כשר בהשגחת הבוד"צ והמלכה אסתר-
רק תהיו שם כולכן כי אין משתה שווה יותר.
וכמובן איך אפשר בלי תוכנית אומנותית?
תבואו ותראו אחרת אין הופעה בשנית....
מחכים לכולן – הצוות המארגן..

הכניסה מגיל תיכון ומעלה!!!

"הכל חייבין במקרא מגילה, הכל כשרין לקרות את המגילה לאתווי מאי? לאתווי נשים, וכדר' יהושוע בן לוי, דאמר ר' יהושע בן לוי נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס" בבלי, ערכין, דף ב:ג.

נשות סעד – מבוגרות וצעירות, סבתות ונכדות, תושבות וחברות, מקומיות ואורחות!
גם השנה אנחנו ממשיכות במסורת

ומזמינות את כולכן לשמוע מגילה בבוקרו של חג הפורים (יום ראשון)
מפי נשים ועבור נשים, כדת וכדין, בשעה 8.30 בבית כנסת שבמועדונית!

להתראות!